

de hond?... Of de katten hun klauwen uitslaan...
Of er glasscherven op de muurkruinen zijn...
Of alle messen puntig zijn... Of de pijlen
vlijmscherp zijn...

Ik wil alleen maar weten of...

gehoor

Aan de hemel ontploft een grote palmboom, en uit elk van zijn bladeren ontstaat een andere palmboom, en uit ieder blad van deze palmboom ontstaat een andere palmboom, en uit ieder blad van deze palmboom ontstaat een andere palmboom, en uit ieder blad van deze palmboom onstaat weer een andere palmboom, tot al deze palmbomen uit elkaar vallen en als stof op de grond neerkomen. De mensen schreeuwen en applaudisseren voor het einde van het vuurwerk. Een orkest begint te spelen. Men sleurt stoelen aan terwijl de paren beginnen dansen op een houten verhoging. Rondom lachen sommigen om hen die dansen en anderen moedigen hen aan door in hun handen te klappen en de maat met de punten van hun tenen aan te geven. Een kind laat de enige ballon springen die zijn handen niet is ontglipt, een ander laat een fluitje of een plastic trompet weerklinken in het oor van een kleine meisje dat begint te wenen. Jongens houden een wedstrijd in karabijnschieten aan een kermisstand. De zanger van het orkest zingt, de microfoon in één hand, met een erg lage stem en knipt met de vingers van de andere hand op het ritme van de drums. Een aan een hek vastgebonden hond blaft een andere hond toe die hem rustig aankijkt. Verderop blaffen twee andere honden terwijl een ziekenwagen of een brandweerauto voorbijrijdt, als het tenminste geen alarm is dat afging. Ik sluit de luiken, vervolgens het venster. Ik zet enkele stappen en sta stil. Van tijd tot tijd laat een kraan een druppel vallen, en de tranen van een luster worden bewogen door de tocht. Ergens lijkt een radio aan te staan, of misschien praat iemand met iemand anders. Dan sluit ik de deur en ook de gordijnen. De wekker op de nachttafel geeft aan dat het na middernacht is. Ik strek mij uit op het bed. De voeteinden van de zetel kraken, en even later kraakt de kast op haar beurt. Een mot slaat met de vleugels tegen de lamp. Ik neurie een liedje. Vervolgens leg ik een hand op een oor alsof het een schelp is en het lijkt precies alsof de zee hier is, in mijn kamer. Het laken gaat op en neer met elke ademhaling, als een golf. Ik leg zachtjes de hand op mijn hart, dat erg zwak klopt. De mot gaat voort met de vleugels tegen de lamp te slaan, alsof ze die wil doorkruisen. De voeteinden van de zetel en de kast kraken weer een beetje. Ik val in slaap. Ik begin te dromen. Ik ben op het feest, ik kijk in de lucht, naar het vuur-

werk. Als het is afgelopen, laat ik het hoofd zakken en is er niemand meer, niets behalve een oudere man gezeten op een bank, ik nader hem, en ik vraag hem waar iedereen is, waar zijn ze naartoe, maar hij antwoordt mij niet en hij maakt tekens naar mij alsof ... hij doof is. Ik wandel even in de straat zonder iemand te ontmoeten. Alleen nu en dan iemand die me vanuit een raam bekijkt, vanachter de gordijnen. Ik ga een bar binnen die verlaten is en ik wacht aan de toeg, maar omdat er niemand komt begeef ik mij naar de uitgangdeur, maar dan zie ik een jukebox en ik ga er naartoe, ik kies een nummer en steek een geldstuk in, binnen enkele seconden start de muziek, plots pakt iemand mij vast langs achter, ik poog mij om te draaien maar hij is sterker dan ik, zodat ik uiteindelijk bewegingloos blijf terwijl de muziek verder speelt. Ik vraag hem wie hij is, maar hij antwoordt niet. De muziek van de jukebox houdt op en dan vraagt hij mij of ik wil dat hij een ander nummer opzet, ik verzoek hem mij te laten gaan, maar hij vraagt mij opnieuw of ik een ander nummer wil horen, dus zeg ik neen. Hij zegt mij dat hij nog maar één geldstuk heeft en dat hij het nummer zal opzetten dat ik wil. Ik zeg hem opnieuw dat ik verkies dat hij er geen enkel opzet, dat ik verkies niets te horen, dan zegt hij mij dat het onmogelijk is niets te horen, dat men altijd iets hoort, ik zeg hem nogmaals dat ik niets wil horen, hij legt mijn twee handen op mijn oren en vraagt mij of ik iets hoor, ik zeg hem dat ik zijn stem hoor, hij drukt de handen harder tegen mijn oren en vraagt mij opnieuw of ik nog iets hoor, ik zeg hem van ja, dat ik zijn stem hoor, daarop drukt hij mijn hoofd nog harder tussen mijn handen en vraagt mij nogmaals of ik iets hoor, ik zeg van ja, dat ik nog altijd zijn stem hoor, hij drukt nog harder op mijn hoofd en dan hoor ik niet langer zijn stem, ik voel enkel het bloed dat klopt tegen mijn slapen, dus schreeuw ik maar ik hoor ook mijn stem niet meer, alleen het bloed dat nog harder tegen mijn slapen klopt. Ik word wakker en de mug stoot niet meer tegen de lamp aan, de zetel en de kast zijn met kraken gestopt, niets dan de wekker op het nachtkastje die doorgaat met het aangeven van het uur, ik pak hem en zet hem stil, ik sluit de ogen maar ik val niet opnieuw in slaap.

gezicht

(Met gesloten ogen)

De oogbol wordt langs de buitenkant gevormd door de harde oogrok of het oogwit met een doorboring langs de voorkant voor het hoornvlies en een andere langs de achterkant voor de oogzenuw. Binnenin de oogbol is er de iris, in het midden van de iris is er de pupil,

meer naar vanbinnen is er de ooglens en helemaal achterin de retina.

(Opent de ogen en kijkt naar het publiek)

Het spel gaat als volgt: zolang ik de ogen gesloten heb kan u vooruitgaan, maar van zodra ik de ogen open moet u volkomen onbeweeglijk blijven, waar u zich ook bevindt en wat ook uw positie is, zoniet hebt u verloren en dan moet u vanaf de start opnieuw beginnen. U zal merken dat het een heel eenvoudig spel is. Het volstaat aandachtig te zijn.

(Sluit de ogen. Pauze. Opent opnieuw de ogen)

Zeer goed. U bent erg snel geweest. Ik heb niemand zien verroeren. Het spel begint zeer goed.

(Sluit de ogen. Pauze)

Ik hou ervan om naar de film te gaan om middernacht en temidden de paren te gaan zitten die naar de film kijken en elkaar tezelfdertijd liefkozen. Zij kijken elkaar nooit aan wanneer ze elkaar liefkozen, ze sluiten hun ogen of kijken recht voor zich uit, naar het scherm, en als de film ophoudt stoppen ze met liefkozen en beginnen tezelfdertijd te praten, of de ene vertrekt meteen naar de toiletten en de andere gaat aan de bar een sigaret roken. Ze blijven nooit alleen in de zaal wachten.

(Opent de ogen en kijkt naar het publiek)

Deze keer bent u helemaal niet vooruitgekomen. Als u niet langer vooruitgaat, als u niet meer risico's neemt, dan zal niemand winnen en niemand verliezen en in dat geval is het spel echt niet plezierig.

(Sluit de ogen. Pauze)

In de bars van de cinema's slapen, diep in de nacht, haast alle glazen in kopstand. De barkrukken lijken aan de grond genageld. Er zijn biervlekken op de toeg die niet verdwijnen als men met een nagel krabt. Iemand rookt met de twee handen in de zakken. Iemand anders praat zachtjes alsof hij bidt, en de barman raakt je hand niet aan wanneer hij je je geld teruggeeft.

(Opent de ogen en kijkt naar het publiek)

Deze keer bent u een beetje vooruitgegaan, u bent al dichterbij. De volgende keer kan ik niet langer ook maar de minste beweging toestaan. Vanaf nu mag u geen enkele spier meer bewegen, ik zal niet één oogknippering dulden. Een vinger die trilt, en u moet achteraan herbeginnen.

(Sluit de ogen)

In de toiletten van de cinema's zijn, diep in de nacht, de spiegels vol vingerafdrukken. Niemand kijkt zichzelf in de ogen tijdens het wassen van de handen. Aan het plafond zijn er twee of drie doorgebrande lampen. Op de vloer is er vleeskleurig zaagsel. Achter de deuren hoort men iemand die weent of lacht, en plotseling verschijnt een hoofd met vier voeten, of